

Седмица на четенето в IX^б – да си спомним любими произведения

Тази година в Седмицата на четенето решихме да споделим откъси от наши любими произведения. Започнахме с одата „Опълченците на Шипка“ на класика на българската литература Иван Вазов, която Виктор Маринов прочете с много чувство и гордост. Докоснахме се до телата на убитите, усетихме мириса на барут и кръв, чухме тътена на Балкана.

Следващата ни спирка беше любовна поезия. Сибел Гавазова сподели стиховете „Неразделни“ на Пенчо Славейков, които често си чете, когато „в душата ѝ е мрачно и тъжно“. За да разведрим обстановката чухме и откъс от поредицата „Пекарна „Захар и канела“ на Линда Чапмън. В стаята замириса на топли канелени мъфини, на домашен уют, усетихме прегръдката на мама и всички неприятности и притеснения изчезнаха някак от само себе си.

Накрая г-жа Манолова прочете своя любим откъс от „Стопанката на Господ“ на Розмари Де Мео. Заедно си припомнихме много прекрасни български думи, които вече рядко се срещат в речника ни. синия, хурка, вретено, дарак, перало, чепкало, нощви... Представихме си нашите прабаби, седнали на трикраки столчета, сърчно въртейки в ръцете си вретеното и хурката. Или запретнали ръкави да месят домашен хляб в старите дървени нощви.

Нищо не може да замени четенето на хубава книга, шумоленето на страниците, аромата на хартия и мастило. Четенето ни обогатява духовно, развива нашето въображение, учи ни да бъдем добри, смели, да мечтаем и да преследваме мечтите си.